

[Aksel Larsen.]

af den pris eller overpris, man tog på hjemmemarkedet, kunne sælge til lavere priser til eksport og derved bedre konkurrere i andre lande. Jeg tror ikke, der er grund til at vente noget andet i fremtiden.

Vesttysklands industri er i allerhøjeste grad konkurrencedygtig. Englands industri er vel også på adskillige områder særdeles konkurrencedygtig over for dansk industri, og jeg tror, at enhver, der ser lidt på disse økonomiske problemer, jeg tror, at enhver industrimand vil sige til sig selv: vi kan, hvis vi går ind i dette foretagende, på den ene eller den anden måde komme ud for dels øgede vanskeligheder for afsætning af vor landbrugsproduktion, vor landbrugs-eksport, dels alvorlig konkurrence på vort hjemmemarked for industriprodukter, hvad der kan få måske endda katastrofale følger for os.

Jeg har villet anføre disse tal og minde om disse kendsgerninger, for at man skal tage dette i betragtning og lade være med at lade sig beherske af ønskedrømme om, hvor dejligt det ville være, hvis det, man behager at kalde Europa, men som højst er halvdelen af Europa, hvis det er så meget, udgjorde et stort økonomisk fællesskab og et stort økonomisk fællesmarked. Jeg er ikke klar over, hvor stor stemning der er for, at vi skal tilslutte os, men jeg har villet anføre disse ting for at slå lidt koldt vand i blodet, for at man ikke skal være for ivrig efter at binde sig, og for at man skal gøre sig klart, at hvis man overhovedet skal indlade sig i forhandlinger om at gå med — dermed har man jo ikke bundet sig til at gå med — skal man aldeles utvetydigt opstille danske betingelser for at gå med.

Her er jeg nødt til at henvise til Danmarks triste økonomiske erfaringer med hensyn til hidtidigt vesteuropæisk samarbejde. Det er jo sådan, at vi under OEECs vinger og i kraft af, at vi har fået Marshallhjælp, er gået ind i Atlantpagten og alt det dér, er gået med på en række økonomiske aftaler, herunder aftalen om liberalisering; men fra denne liberalisering har landbrugsvarer altid været undtaget, og medens Danmark har stræbt efter til punkt og prikke at opfylde sine på papiret skrevne forpligtelser til liberalisering af importen, har andre lande givet en god dag i deres forpligtelser, enten

ved som Frankrig på tværs af forpligtelserne at indføre importrestriktioner eller ved som Vesttyskland simpelt hen at forøge toldsatserne og derved gøre liberaliseringen delvis illusorisk. England har som allerede nævnt klaret sig ganske nemt ved at sige: landbrugsvareområdet hører under staten, det er et statsanliggende; det er ikke liberaliseret, og derfor kan vi med hensyn til importmængden, hvorfra importen skal ske, og hvad toldsatserne skal være, optræde, som vi vil.

Det er jo dette, der er den væsentlige årsag til, at det er galt fat med vor økonomi, og at det er galt fat med vor valuta. Ifølge statistisk departements sidste nytårsoversigt har Danmark på grund af prisklemmen i løbet af 5 år sat 5½ milliard kr. til. Jeg kan ikke se andet, end at det er, fordi Danmark har bestræbt sig for at opfylde de forpligtelser, det er gået ind på, og har fundet sig i, at andre lande ikke opfyldte forpligtelserne, og har ladet sig presse på ganske urimelig måde bl. a. af England med hensyn til landbrugseksportens vilkår og priserne på den danske eksport til England.

Disse erfaringer skal man tage med i betragtning, når man nu taler om et udvidet vesteuropæisk samarbejde, hvad enten det skal omfatte 6, 7, 8 eller 9 lande. Disse erfaringer siger os i hvert fald, at der ikke er nogen særlig grund til at tro, at de lande, man fra visse sider stræber efter at blive mere intim partner med, vil optræde bedre over for os i fremtiden, end de har gjort hidtil.

Der var forleden dag her i tinget en debat om konjunkturforskning, og hvis jeg ikke husker meget fejl, var det det ærede medlem hr. Martin, der gjorde opmærksom på, at hvad konjunkturforskning angår, kan man naturligvis videnskabeligt undersøge, hvorledes det har været hidtil, men det er så forfærdelig svært at sige, hvordan det vil blive, fordi der spiller så mange faktorer ind, som man enten ikke kender eller ikke behersker. Heri kan jeg give det ærede medlem hr. Martin ganske ret, men på den anden side kan man ved at studere den hidtidige udvikling dog få visse anelser om, hvorledes den vil forme sig i fremtiden, man kan se tendenserne. Hvis vor stærke økonomiske binding til vesteuropæiske lande hidtil har været skadelig for Danmark, så